

ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἡ Ὁσιομάρτυς Παρασκευή, ἡ δημοφιλεστάτη αὐτὴ Ἁγία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔζησε κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ β' μ.Χ. αἰῶνος. Ἐγενήθη εἰς ἓνα χωρίον πλησίον τῆς Ρώμης ἀπὸ γονεῖς χριστιανούς καὶ πολὺ εὐσεβεῖς, τὸν Ἀγάθωνα καὶ τὴν Πολιτείαν, οἵτινες ἐπιμελῶς ἐτήρουν τὰ καθήκοντα τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης, καὶ ἔζων χριστιανικῶς.

Ἡ ἀρμονικὴ καὶ εὐσεβῆς συζυγία τούτων ἔκαμεν, ὥστε ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ πλουσιοπαρόχως νὰ ἀμείψῃ τούτους, καὶ νὰ ἔλθῃ ὡς καρπὸς καὶ ἀποτέλεσμα τῶν ἀδιαλείπτων καὶ θερμῶν πρὸς τὸν Θεὸν προσευχῶν αὐτῶν, καθ' ὅσον ἐπὶ ἀρκετὰ χρόνια εἶχον μείνει ἀτεκνοί, ἡ Παρασκευή, λαβοῦσα τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ἐγενήθη αὐτῇ.

Οὕτω ἐκπληρωθείσης τῆς ἐπιθυμίας των ταύτης ἵνα ἀποκτήσῃ τέκνον ἐξεπληρώθη καὶ ἡ τούτων πρὸς τὸν Θεὸν ὑπόσχεσις, ἵνα καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν εὐσεβῆ καὶ χριστιανοπρεπῆ διάπλασιν τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ ἀφιερῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου αὐτὴν εἰς τὸν Θεόν.

Καὶ πράγματι. Ἡ Παρασκευὴ περιλαμπρὸς εἰς τὴν ὠραιότητα καὶ πεποικισμένη μὲ ἰδιάζουσαν εὐφυίαν ἀνετράφη εἰς τὰ διδάγματα τῆς εὐσεβείας καὶ τὴν μελέτην τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἦτο τόσοσ ὁ ζῆλός της, ὥστε ὄχι μόνον ἠγρύπνει διὰ νὰ μελετᾷ τὰ θεῖα, ἀλλὰ καὶ ἐπωφελεῖτο πάσης καλῆς συναναστροφῆς, διὰ νὰ συζητῇ διάφορα περὶ θρησκείας ζητήματα, καὶ νὰ στηρίξῃ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἀσθενεστέρας εἰς αὐτὴν γυναῖκας καὶ παρθένους¹.

1. Περὶ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς λέγει τὰ ἑξῆς: «...Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ μείνασα ὀρφνὴ ἐμοίρασεν ὅλην της τὴν περιουσίαν εἰς πτωχοὺς καὶ μὲ αὐτὰ ἠγόρασε τὸν Παράδεισον, καὶ μετεχειρίζετο ὡς φτιασιδία τὰ δάκρυα, ὡς σκουλαρίκια εἶχε τὰ ὠτά της ἀνοικτά, διὰ ν' ἀκούῃ τὰς Ἁγίας Γραφάς. Ὡς κορδόνι εἶχε τὰς πολλὰς νηστείας, ὅπου ἔκαμνον τὸν λαίμῳν της καὶ ἔλαμπεν ὡς ὁ ἥλιος. Ὡς δακτυλίδια, τοὺς κόμβους τῶν δακτύλων της ἀπὸ τὰς πολλὰς μετανοίας ὅπου ἔκαμνε. Ὡς χρυσοῦν ζωνάριον τὴν παρθενίαν ὅπου ἐφύλαξεν εἰς ὅλην της τὴν ζωὴν. Ὡς φόρεμα τὴν ἐντροπὴν ὅπου εἶχεν εἰς τὸν ἑαυτὸν της καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ὅπου τὴν ἐσκέπαζεν. Ἐτοί ἐσταλλέτο ἡ Ἁγία... Ἐτοί ἀδελφοί μου ἡ Ἁγία Παρασκευὴ ἔμαθε γράμματα καὶ ἔγινε σοφωτάτη. Καὶ διὰ τὴν καθαρότητά της τὴν ἠξίωσεν ὁ Θεὸς καὶ ἔκαμνε καὶ θαύματα. Ἰάτρεικε τυφλοὺς, κωφοὺς καὶ ἀνόστησε νεκροὺς... Αὐτὴ ἡ Ἁγία ἔκαμε τὰ ἑαυτὸν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου» (βλ. Θρησ. καὶ Ἠθικ. Ἐγκυκλ. Τόμ. 10ον σελ. 47).

Μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων αὐτῆς, ἡ Παρασκευή, ἄγουσα τότε τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, ἀφοῦ διεμοίρασεν ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐγένετο μοναχῆ. Ἡ Παρασκευὴ ὤπλισμένη μὲ ζῆλον Χριστοῦ, καὶ ὑπὸ τῆς πρὸς Αὐτὸν ἀγάπης φλεγόμενη ἀπεφάσισε νὰ κηρύξη τὸ Εὐαγγέλιον δημοσίᾳ, χωρὶς οὐδεμίαν προφύλαξιν ἀπὸ τὴν ὄργην καὶ τὴν ἐκδίκησιν τῶν εἰδωλολατρῶν. Πρὸς τοῦτο ἀναχωρήσασα ἡ Ἁγία Παρασκευὴ ἀπὸ τὴν Ρώμην, περιήρχετο διαφόρους πόλεις καὶ χωρία κηρύττουσα τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, εἰς καιροὺς κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ὑφίστατο τὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου, τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Τίτου Αὐρηλίου, φοβερὸν διωγμὸν. Τοιοῦτοτρόπως κατῶρθωσεν ἡ Ἁγία νὰ φωτίσῃ καὶ προσελκύσῃ πολλοὺς εἰδωλολάτρας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν χριστιανικὴν πίστιν, πολλοὺς δὲ σοφοὺς τούτων διὰ τῆς εὐφυίας καὶ τῆς διαλεκτικῆς αὐτῆς δεινότητος εἰς τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα ἀπεστόμωσεν.

Τὴν δρᾶσιν ταύτην τῆς εὐαγγελιστρίας, ἐπανελευθέρουσης εἰς τὴν Ρώμην μαθὼν ὁ αὐτοκράτωρ, διέταξε νὰ συλλάβωσι ταύτην καὶ νὰ φέρωσι πρὸς αὐτόν. Ὅτε δὲ ἡ χριστιανὴ παρθένος ἤχθη, ὁ αὐτοκράτωρ θαυμάσας τὸ κάλλος αὐτῆς, προσεπάθησε ποικιλοτρόπως νὰ μεταβάλλῃ τὴν γνώμην αὐτῆς καὶ δι' ὑποσχέσεων καὶ δῶρων, ἀλλὰ καὶ ἀπειλῶν, νὰ πείσῃ ταύτην ἵνα ἀρνηθῇ τὴν πίστιν αὐτῆς καὶ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ εἰδῶλα. Ἄλλ' ἐκείνη χωρὶς καθόλου νὰ κλονισθῇ τὴν κλάνην τῶν εἰδῶλων ἤλεγξε καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν ὠμολόγησεν. Τότε ὁ αὐτοκράτωρ ἰδὼν ὅτι ἀπέτυχεν, ἐθυμώθη καὶ μὲ ὄργην διέταξεν ἵνα ἐνώπιον τῆς ἁγίας τοποθετηθῇ σιδηρὰ περικεφαλαία ἐπὶ τοῦ πυρὸς μέχρις ὅτου τελείως πυρακτωθῇ, καὶ οὕτως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐπιτεθῇ, θέλων μὲ τὸν τρόπον αὐτόν νὰ κάμψῃ τὸ φρόνημα τῆς Μάρτυρος καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὸ ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς αὐτῆς. Ἄλλ' ἐπλανᾶτο ὁ δυστυχῆς, καθ' ὅσον ἡ Ἁγία ἔβλεπε μὲ χαρὰν τὸ μαρτύριόν τῆς αὐτὸ ἐτοιμαζόμενον. Καὶ ὅτε ἡ περικεφαλαία σπινθηρίζουσα πῦρ ἐτέθη ἐπὶ τῆς τιμίας αὐτῆς κεφαλῆς, ἡ Μάρτυς ἐμεινεν ἀβλαβῆς καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

Τὸ θαῦμα τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ πιστεύσωσι πολλοὶ ἐκ τῶν εἰδωλολατρῶν, ὅστινες παρίσταντο ἐκεῖ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Καὶ τούτους ὁ τύραννος ἐτιμώρησεν ἄλλους μὲν ρίψας εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν ἐπνίξεν, ἄλλους δὲ μὲ ἄλλον τρόπον ἐθανάτωσεν, τὴν δὲ Παρασκευὴν διέταξεν εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν δεδεμένην νὰ ρίψωσι μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι νεώτεραι σκέψεις καὶ νέαι πρὸς αὐτὴν προτροπαὶ θὰ ἔκαμνον αὐτὴν νὰ ἀποσιμῶσῃ ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν πίστιν. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐνῶ ἡ Ἁγία προσηύχετο Ἄγγελος Κυρίου παρουσιασθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ τῆς ἔλυσε τὰ δεσμὰ καὶ τὴν ἐνεθάρρυνε, τὴν δὲ πρῶτον εἰσελθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τὴν φυλακὴν διὰ νὰ ὀδηγήσουσιν τὴν Μάρτυρα καὶ πάλιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος, μὲ ἐκπληξιν εἶδον ὅτι αἱ ἀλύσεις αὐτῆς ἔκειντο παρὰ τοὺς πόδας τῆς καὶ ἡ Παρασκευὴ ἴστατο ἐλευθέρα.

Ὁ Βασιλεὺς ἰδὼν τὴν Παρασκευὴν προσεπάθησε καὶ πάλιν νὰ ἀποσπάσῃ

ταύτην ἀπὸ τὸν Χριστόν, καὶ βλέπων ὅτι τίποτε δὲν ἐπιτυγχάνει προστάσει τοὺς στρατιώτας νὰ κατακαύσωσι τοὺς βραχίονας αὐτῆς μὲ ἀνημμένας λαμπάδας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἁγία ὑπέμεινε μὲ χαρὰν τὴν βάσανον ἐκείνην τὴν ἀφύρητον, ὁ βασιλεὺς σκοτισθεὶς διατάσσει ἵνα πυρὰ ἀναφθῆ, καὶ ἐντὸς μεγάλου λέβητος ἔλαιον καὶ πίσσα νὰ βράσῃ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἡ Ἁγία νὰ ριφθῆ ὅπως τελείως κατακαῖ. Ἡ διαταγὴ τούτου ἐξετελέσθη ἀμέσως, καὶ ἐντὸς τοῦ κοχλάζοντος ἔλαιου καὶ τῆς πίσης ριφθεῖσα ἡ Μάρτυς οὐδόλως ἐκαίετο, ἀλλὰ χαίρουσα ἴστατο ἐν μέσῳ τοῦ λέβητος δοξολογοῦσα τὸν Θεὸν καὶ ἀπὸ καρδίας αὐτὸν εὐχαριστοῦσα.

Τοῦτο ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἐξεμάνη καὶ νομίσας ὅτι ἡ ὕλη ποῦ ἦτο ἐντὸς τοῦ λέβητος δὲν εἶχε καυστικὴν δύναμιν, προτείνει εἰς τὴν Ἁγίαν ἵνα ραντίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὸ βρασμένον ἐκεῖνο ἔλαιον καὶ πίσσαν. Τότε ἡ Ἁγία λαβοῦσα διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐκ τῆς ὕλης ἐκείνης ἔρριψεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ ἐτυφλώθη ὁ ταλαίπωρος. Ἐν ἀπελπισίᾳ δὲ διατελῶν, τὴν Ἁγίαν μεγάλη τῆ φωνῇ παρακαλεῖ, ἵνα ὑπὲρ τῆς θεραπείας αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεὸν προσευχηθῆ. Τοῦτο ἡ Ἁγία ἀμέσως ἐκτελεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεραπεύθη καὶ ἀνέβλεψεν², ἀνανήψας δὲ ἐκ τοῦ θαύματος τούτου καὶ φωτισθεὶς τὸ πνεῦμά του ἀπήλλαξε τὴν Μάρτυρα πάσης ἄλλης βασάνου, καὶ τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμὸν κατέπαυσε γενόμενος χριστιανός.

Ἐπὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Μάρκου Αὐρηλίου (161-180), ὅστις ἐκήρυξε νέον διωγμὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἡ Ἁγία ἀφήκε τὴν Ρώμην καὶ περιήρητο πολλὰς χώρας καὶ πόλεις κηρύττουσα μὲ πολὺν ζῆλον καὶ θάρρος τὸν Χριστόν, καὶ διαθέτουσα ὅλας αὐτῆς τὰς δυνάμεις εἰς τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν. Φθάσασα δὲ εἰς πόλιν τινά, τῆς ὁποίας ἄρχων ἦτο διώκτης σκληρὸς τοῦ χριστιανισμοῦ, ὀνόματι Ἀσκληπιός, συνελήφθη, καὶ ὁμολογήσασα τὸν Χριστόν καταδικάσθη νὰ ριφθῆ εἰς τὸν ἐντὸς θηριοτροφείου εὐρισκόμενον δηλητηριασμένον ὄφιν. Ἄλλ' ἡ Ἁγία Παρασκευὴ μόλις τὴν ἐπλησίασεν ὁ ὄφιν προσυχήθη καὶ ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ, ὡς τοῦ θαύματος!, ὁ ὄφιν σὰν νὰ ἐπλήγη μὲ ξίφος, ἐσύριξε μέγα σύριγμα καὶ ἐκόπη εἰς δύο. Τὸ θαῦμα τοῦτο ἰδόντες πολλοὶ ἐκ τῶν παρισταμένων ἀπίστων συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ προσελυθοῦν εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ νὰ γίνουν χριστιανοί.

Μετὰ ταῦτα ἡ Ἁγία ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ μετέβη εἰς ἄλλας πόλεις κηρύττουσα τὸν Χριστόν. Τέλος ἔφθασεν εἰς μίαν πόλιν, τῆς ὁποίας ὁ ἄρχων, ὀνόματι Ταράσιος σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος, συλλαβὼν τὴν Ἁγίαν ἠρώτα τί εἶναι. Ἐκείνη ἀπεκρίθη ὅτι εἶναι χριστιανή. Καὶ ὅταν ὁ ἄρχων ἠπειλήσῃ ταύ-

2. Τὴν Ἁγ. Παρασκευὴν ἡ λαϊκὴ παράδοσις θεωρεῖ ὡς θεραπεύουσαν ὀφθαλμικὰς νόσους, διὸ καὶ οἱ πάσχοντες ἐπικαλοῦνται τὴν χάριν αὐτῆς ἀπὸ τὴν τέλεισι ἰσως τοῦ θαύματος τούτου. Παλαιότερον πολλοὶ ἐπίστευον ὅτι καὶ τὴν πανώλην καὶ χολέραν ἀπέτρεπεν ἡ Ἁγία Παρασκευὴ (βλ. ἐνθ' ἄνωτ. σ. 46).

την ὅτι θὰ τὴν βασανίσῃ μὲ διάφορα βασανιστήρια καὶ θὰ τὴν θανατώσῃ, ἡ Μάρτυς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: «Τὰς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὧ ἡγεμῶν, βασάνους τιμὴν μου θεωρῶ, καὶ ταύτας νὰ ὑποστῶ ἐπιποθῶ, μάθε δὲ ὀριστικῶς ὅτι οὔτε πῦρ, οὔτε σίδηρος, οὔτε μάστιγες, οὔτε θηρία οὔτε ἄλλο τι φοβερὸν δύναται νὰ μὲ χωρίσῃ ἀπὸ τὸν Χριστόν». Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν ὠργίσθη καὶ διατάσσει νὰ ὑποβάλωσι τὴν Ἁγίαν εἰς διάφορα βασανιστήρια, ἀλλὰ ἡ Ἁγία καὶ τὰ νέα αὐτῆς μαρτυρία τῆς ὑπέμεινε μὲ μεγάλην ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν. Ὅτε δὲ τὴν νύκτα ἐρρίφθη εἰς τὴν φυλακὴν καὶ μεγάλη πλᾶξ ἐτέθη ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς, ἔμεινε καὶ πάλιν ἀβλαβής, διότι αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐφάνη ἐκεῖ καὶ ἐνίσχυσεν αὐτὴν καὶ κατέστησεν αὐτὴν ὑγιᾶ, εἰπὼν εἰς τὴν Μάρτυρα: «Χαίροις Παρασκευὴ καλλιπάρθενε, μὴ δειλιάσῃς τὰς βασάνους, ἡ γὰρ χάρις μου θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ νὰ σὲ λυτρῶνῃ ἀπὸ πάντα πειρασμόν, ἀκόμη ὀλίγον ὑπόμεινον καὶ θέλεις ἔλθῃ νὰ συμβασιλεύσῃς μετ' ἐμοῦ αἰωνίως».

Τὴν πρῶταν ἀποστείλας ὁ ἡγεμὼν στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν διέταξε νὰ φέρωσι τὴν Ἁγίαν ἐμπροσθέν του καὶ ὅταν εἶδεν αὐτὴν ὑγιᾶ, μηδὲν σημεῖον ἔχουσαν ἐκ τῶν χθεσινῶν πληγῶν ἐθαύμασε, καὶ προτιθέμενος ὁ τύραννος αὐτὸς καὶ ἄλλας δριμυτάτας βασάνους νὰ ἐπιβάλῃ κατ' αὐτῆς, πλὴν βλέπων ὅτι καὶ τὰ εἰδῶλα ἡ Μάρτυς κατέρριψε διὰ τοῦ λόγου αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξ ὄλων τῶν βασάνων ἐξήρχετο ἀβλαβής, πολὺ δὲ πλῆθος ἐξ αἰτίας τῆς Ἁγίας προσήρχετο εἰς τὸν Χριστόν, ἔδωκε διαταγὴν εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ τὴν ἀποκεφαλίσουν.

Τότε οἱ στρατιῶται ὠδήγησαν τὴν Ἁγίαν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ὅταν ἐφθασαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς ἐζήτησεν ἡ Ἁγία νὰ τὴν ἀφήσουν ὀλίγην ὥραν νὰ προσευχηθῇ, καὶ τὴν ἄφησαν. Τότε κλίνας αὐτὴ τὰ γόνατα καὶ ὑψώσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν προσευχομένη εἶπε μετὰ ἄλλων: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γιὲ καὶ Λόγε τοῦ Ἀθανάτου Πατρός, ὁ Ὅποιος διὰ τὴν ἰδικὴν μας σωτηρίαν κατέβης ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἦλθες ἐπὶ τὴν γῆν, εὐχαριστῶ Σοι ὅτι μὲ ἤξιωσας νὰ ὑπομείνω βάσανα καὶ τιμωρίας διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον. Σὲ δοξολογῶ ὅτι μὲ ἐνδυνάμωσες νὰ μαρτυρήσω διὰ τὴν ἀγάπην Σου, ἀξίωσόν με τῆς Βασιλείας σου, παράλαβε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν καὶ ἀνάπαυσον αὐτὴν, κατὰτάξόν με ἐν τῷ χορῷ τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων, καὶ μνήσθητι, Φιλάνθρωπε Κύριε, τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ὄνομά Σου τὸ Ἅγιον, δι' ἐμοῦ τῆς δούλης σου ἐν καιρῷ θλίψεως μνήσθητι τῶν ἐπιτελούντων τὴν μνήμην τῆς ἐμῆς τελειώσεως καὶ ἐπάκουσον τῆς προσευχῆς αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ δεήσεως καὶ τελείωσον τὰ πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν αἰτήματα, ἵνα ἐν τούτοις δοξασθῇ τὸ ὄνομά Σου τὸ Ἅγιον, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τότε ἡ Ἁγία κλίνας τὸν αὐχένα ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν παρά τινος στρατιώτου κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἡγεμόνος. Οὕτω ἡ παρθένος περιεβλήθη τὸν ἀμαράντινον τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Καὶ ἡ μὲν Ἁγία αὐτῆς ψυχὴ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς συνευφραινομένη μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ὡς Ἰσαπόστολος,

μετὰ τῶν ὁσίων καὶ Μαρτύρων, ὡς Ὁσιομάρτυς, καὶ μετὰ τῶν παρθένων, ὡς Παρθενομάρτυς συναγαλλομένη.

Τὸ δὲ σεβάσιμον καὶ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον λαβόντες τινὲς χριστιανοὶ ἐνεταφίασαν δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεόν.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἀποδίδουσα δικαιοσύνην μετὰ τὸν τίτλον τῆς Ὁσιοπαρθενομάρτυρος τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐστεφάνωσε καὶ τὴν μνήμην αὐτῆς ἀθάνατον κατέστησε, καὶ μετὰ ὕμνους καὶ ἐγκώμια αὐτὴν ἐδοξολόγησε καὶ φαιδρὰν ἑορτὴν συνέστησεν, πρὸς τιμὴν δὲ τῆς Ἁγίας οἱ χριστιανοὶ πολυπληθεῖς ναοὺς ἱδρυσαν.

Ὁ δὲ Θεὸς ἐθαυμάστωσε τὴν Ἁγίαν, καὶ μετὰ τὴν δύναμιν Του ἡ Ἁγία Παρασκευὴ ἐπιτελεῖ καθημερινῶς ἀπειρα θαύματα εἰς τοὺς μετὰ πίστιν καὶ εὐλάβειαν ἐπικαλουμένους τὴν θαυματουργικὴν χάριν τῆς μεγάλης καὶ Ἐνδόξου Ἁγίας Ὁσιαπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, ἧς ταῖς πρεσβείαις Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀ μ ἦ ν.

Saint Paraskevi
Greek Orthodox Shrine
Church
1 Shrine Place
Greenlawn, NY 11740
Tel: (516) 671-5205